

Rollen "P" ur Diamanten av Sofia Fredén

P

Hör här. Det är något fel med Sverige. Jag fick inte det jag blev lovad. När jag föddes. Här i Sverige. Här är en lista, det är bara en checklista jag gjort för eget bruk, men ni kan skicka runt den och ta kopior på den, och jag ska säga er Sveriges folk, att ingen av punkterna jag har här har jag kunnat pricka av. Jag säger ingen! Den här punkten. Nej. Och den här. Nej. Inte på en enda punkt har Sverige givit mig vad jag har blivit lovad. Skitland. Alltså, att inte få ett skit, det är OK, om man inte blivit lovad ett skit, då kan man få ett skit och bli glad för det, för det var mer skit än man hade trott att man skulle få, alltså ingen skit. Det är det man fått. En massa skit. En annan sak, svenska folk, det är när man har blivit lovad. Första punkten här, är en sorts sammanfattning skulle man kunna säga, här har jag skrivit – ÌNTE ETT SKIT MINDRE ÄN DET JAG BLIVIT LOVAD´. Vad blev det av det? Vad? Säg inte till mig att jag inte tog ansvar! Jag har utvecklat allt jag har. Inte en grej jag kan eller har, har jag inte utvecklat. Jag har tagit ansvar för mig, och det var det ansvaret dom sa att jag skulle ta. Kolla det här (*gör ett trick*), det har jag utvecklat, tänkte det skulle komma till användning nån gång! Jag kan det här också! (*gör ett trick*) Jag har tagit ansvar. Vad har jag fått för allt ansvar jag har tagit? Ansvar, sa dom, ska man ta för att utveckla sig själv, resten ordnar andra. Men, NO MONSIEUR! Jag är besviken på er, Sveriges folk. Det är ingen som offerar sig frivilligt längre. Ni tror att ni har någonting, att ni är dom som inte blev offer, men ni har ingenting, INGENTING, och det händer INGENTING!

VAD SKÄMS NI FÖR? Ni skäms för er själva! Ni är sjuka inuti. Det är därför ni bor så isolerat! För ni smittar!